

עושין פסין פרק שני עירובין

כא.

עין משפט נר מצוה

בז א מיי פייז מהל
שנת הל' ל:
בז ג ד מיי שם הל' ל
והלכה לז:
ז ד מיי פייז מהל
שנת הלכה ג סמג
לאון סה עושיע אימ סר
שנת ספיץ ו ונסעף ו
כגהג:

רבינו חננאל

מטפס ויורד ושותה
מטפס ועולה. פי מטפס
מסתרן מלשון שממית
בידים תתפש, והיא
בהיכלי מלך. ואם
הבורות הרבים שאין
יכולין לטפס ולירד אפילו
לאדם נמי. פי אם היו
הבורות הרבות שאין
אדם יכול לטפס ולירד
מותו למלואת גג לאדם.
ולא ימלא אדם ויתן לפני
בהמתו אבל במלא הוא
ושופך והוא שותה
מאילת. ואקשינן איכ
מה הוועילו ראשה ורובה
של פרה. ואקשינן אבי
הביבוס העומד ברשות
היבוס. איני הוא אמרין
ממיה שמואל לא
הותרו פסי ביראת אלא
לבאר מים חיים בלבד,
ואי לבהמה מים חיים
למה לי. ושני דילמא
בעינן כעין מידי דחוי
לאדם. איכא דאמרי אמר
רב ירמיה בר אבא אמר
רב אין בורגנין, ולא פסי
ביראת לא בבבל ולא
בבזונה לארץ. פי בורגנין
כעין שובנין עשוין
בשדות לאצונן. בהן
גבולות. ובמקום שצמיין
בידקי דמיא דומינן
דשכיחי ושטפי להו לא
עבדי. וכן איסי חישון
מפוש גבני לא שבקי
פריי בבורגנין. הילכך
בבבל דשכיחי בידקי
דמיא ונבחוזה לארץ
דשכיחי גבני לא עבדי
בורגנין. פסי ביראת נמי
בבבל שכיחי מיא בכל
הנהו מתוחות דמבלען
שבבעים ליהוה
ושייריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר
מאי דכתיב וכל תכלה ראייתו קץ רחבה
מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו
אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחזקאל ולא
פירשו עד שבא זכריה בן עדי ופירשו
אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה
ראיתו קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב
ולא פירשו דכתיב ארוכה מארץ מדה
ורחבה מני ים אמרו יחזקאל ולא פירשו
דכתיב ויפרש אותה לפני והיא כתובה
פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי
קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה
וכן הוא אומר קינה היא וקוננה והגה זו
מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכה"א
עלי הגיזון בכנור והי זו היא פורענותן של
רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר הוה
על הוה תבא עד שבא זכריה בן עדי
ופירשו דכתיב ויאמר אלי מה אתה רואה
ואומר אני רואה מגילה עפה ארבה עשרים
באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמת לה
היאה לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה
פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה
ארבעין בעשרין וכתוב מי מדד בשעלו מים
העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים
מרי בר מר מאי דכתיב והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד בתאני הבכורות

מידי דחוי לאדם בעינן. ואזכין את הגמל לנעיל היינו נמי
צמדי דחוי לאדם אי נמי איירי צריה" ולא זין הפסין אי
נמי הוואל ומחילת התיקון הו צמדי דחוי לאדם שרי בכל עינין
לצורך צהמה ואת"א אמאי בעינן מותר לאחוז הכלי לפניה: מה

מטפס ועולה ממטפס ויורד אינו והאמר רב (א) יצחק אמר רב יהודה אמר שמואל* לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד ואי לבהמה מה לי חיים מה לי מכונסין בעינן מידי דחוי לאדם גופא לא הותרו פסי ביראות אלא לבהמה בלבד אבל אדם מטפס ועולה מטפס ויורד* ואם היו רחבין אפילו לאדם נמי ג ולא ימלא אדם מים ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושופך לפני בהמה ושותה מאיליה מתקין לה רב ענין אם כן מה הוועילו פסי ביראות מה הוועילו למלאות פרה א אמר אביי הכא במאי עסקינן באיבוס העומד ברה"ר גבוה עשרה ורוחב ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין וכו' אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין בבבל ולא פסי ביראות בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי פסי ביראות בחו"ל לא דלא שכיחי מתיבתא אבל איפכא עבדינן א"ר אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין ופסי ביראות לא בבבל ולא בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי בחו"ל נמי לא דשכיחי גבני פסי ביראות בבבל לא דשכיחי מיא בחוץ לארץ נמו לא דלא שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא אמרי אתיתו מברנש לבי כנישתא דדניאל דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי סמכיתו אבורגנין הו אמר אבוה דאבוה ג משמיה דרב אין בורגנין בבבל ה נפק ואחוי ליה הגהו מתוחות דמבלען שבבעים ליהוה ושייריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר מאי דכתיב וכל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחזקאל ולא פירשו עד שבא זכריה בן עדי ופירשו אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה ראיתו קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב ולא פירשו דכתיב ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים אמרו יחזקאל ולא פירשו דכתיב ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכן הוא אומר קינה היא וקוננה והגה זו מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכה"א עלי הגיזון בכנור והי זו היא פורענותן של רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר הוה על הוה תבא עד שבא זכריה בן עדי ופירשו דכתיב ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה ארבה עשרים באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמת לה הויאה לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה ארבעין בעשרין וכתוב מי מדד בשעלו מים העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים מרי בר מר מאי דכתיב והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד בתאני הבכורות

הוא א מיי פייז מהל
שנת הל' ל:
בז ג ד מיי שם הל' ל
והלכה לז:
ז ד מיי פייז מהל
שנת הלכה ג סמג
לאון סה עושיע אימ סר
שנת ספיץ ו ונסעף ו
כגהג:

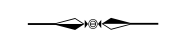
מטפס ויורד ושותה
מטפס ועולה. פי מטפס
מסתרן מלשון שממית
בידים תתפש, והיא
בהיכלי מלך. ואם
הבורות הרבים שאין
יכולין לטפס ולירד אפילו
לאדם נמי. פי אם היו
הבורות הרבות שאין
אדם יכול לטפס ולירד
מותו למלואת גג לאדם.
ולא ימלא אדם ויתן לפני
בהמתו אבל במלא הוא
ושופך והוא שותה
מאילת. ואקשינן איכ
מה הוועילו ראשה ורובה
של פרה. ואקשינן אבי
הביבוס העומד ברשות
היבוס. איני הוא אמרין
ממיה שמואל לא
הותרו פסי ביראת אלא
לבאר מים חיים בלבד,
ואי לבהמה מים חיים
למה לי. ושני דילמא
בעינן כעין מידי דחוי
לאדם. איכא דאמרי אמר
רב ירמיה בר אבא אמר
רב אין בורגנין, ולא פסי
ביראת לא בבבל ולא
בבזונה לארץ. פי בורגנין
כעין שובנין עשוין
בשדות לאצונן. בהן
גבולות. ובמקום שצמיין
בידקי דמיא דומינן
דשכיחי ושטפי להו לא
עבדי. וכן איסי חישון
מפוש גבני לא שבקי
פריי בבורגנין. הילכך
בבבל דשכיחי בידקי
דמיא ונבחוזה לארץ
דשכיחי גבני לא עבדי
בורגנין. פסי ביראת נמי
בבבל שכיחי מיא בכל
הנהו מתוחות דמבלען
שבבעים ליהוה
ושייריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר
מאי דכתיב וכל תכלה ראייתו קץ רחבה
מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו
אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחזקאל ולא
פירשו עד שבא זכריה בן עדי ופירשו
אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה
ראיתו קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב
ולא פירשו דכתיב ארוכה מארץ מדה
ורחבה מני ים אמרו יחזקאל ולא פירשו
דכתיב ויפרש אותה לפני והיא כתובה
פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי
קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה
וכן הוא אומר קינה היא וקוננה והגה זו
מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכה"א
עלי הגיזון בכנור והי זו היא פורענותן של
רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר הוה
על הוה תבא עד שבא זכריה בן עדי
ופירשו דכתיב ויאמר אלי מה אתה רואה
ואומר אני רואה מגילה עפה ארבה עשרים
באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמת לה
היאה לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה
פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה
ארבעין בעשרין וכתוב מי מדד בשעלו מים
העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים
מרי בר מר מאי דכתיב והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד בתאני הבכורות

מפי
הוא א מיי פייז מהל
שנת הל' ל:
בז ג ד מיי שם הל' ל
והלכה לז:
ז ד מיי פייז מהל
שנת הלכה ג סמג
לאון סה עושיע אימ סר
שנת ספיץ ו ונסעף ו
כגהג:

מטפס. אחוז צידיו ורגליו כחללים וכנסם ויואל. מטפס קרפי"ר
בלע"ו: מידי דחוי לאדם. כיון דמיא להו ממחיה בעינן מים
חשובין: אם היו רחבין ואינו יכול לטפס מותר לו למלאות ולשמות:
ויתן לפני צהמה. הוא עצמו אינו מותר לאחוז הכלי לפניה: מה
הוועילו. צמתייה. הרי הוועילו למלאות
מן הצור שהוא רשות היחיד: אין
בורגנין צבצל. דאמר כליד מעבדין
(לקמן ד' נה): אם היו בורגנין חוץ לעיר
צמוך ע' אמה ושירים מתעבדין עמה
ומודדין תמוס העיר משס ולהלן ומה
הן בורגנין סוכות עשושין שומרי העיר
ואינו דבר קבוע וקאמר ר' ירמיה
דהך בורגנין אין צבצל כליו ואין
מתעבדין ע"ה העיר דצבצל איכא
צידקי דמיא ושטפי להו הלכך לא
חשיבי מידי: צחולה לארץ. צשאר
ארלות לצד מצבצל: דלא שכיחי
מסיפא. להיות תלמידים הולכים
מעיר לעיר ללמוד תורה ופסי צירלות
לא הותרו אלא לעולי רגלים ולכיוצא
בהן שולחין לדבר מזה: דשכיחי
גבני. דגבני להו הלכך לא חשיבי
ליות צמים: דשכיחי מיה. ולא
הותרו פסי צירלות אלא למקום שזריחין
מי גשמים לכנסן ולשמות מהן דאיכא
דוחק: אמרי דקאסיפו מברנש צני
נישפא דניאל שמעתי שאומרי עליכם
שאמסו צאין מברנש לצי כנישתא
דדניאל צשבת. מקום מיה צבצל שס
היה מתפלל לניאל דכתיב וכוין פתיחן
ליה צעילתיה: אמאי קא פמנישו
אבורגנין. שיש בורגנין משבעים אמה
לשבעים אמה: מסופא. עיירות
חריבות ונשארן שס מחילות מן הצמים
ואמרי"ה תס צ"כ כליד מעבדין (סס נה):
נפש שלא נפרעה דהיינו מצבת קצר
מתעברת עם העיר ולא ע"פ שאינה
צית ממש: צשבעים אמה ושירים.
שני שלשי אמה דהוא שיעור צית
סאתים כחצר המשכן כדאמרי לקמן
(ד' לו). נותנין קרפף לעיר דכל צבעים
אמה ושירים סמוך לעיר הו עיר:
לכל סלסלה ראייתו קץ. דסוף כל דבר
יש קץ למנוח סופו אבל מצותך רחבה
איזהו קץ להכללה ויה: לא פירשו.
לפני. מגילת מורה צבעה פה הרחאו:
וכן הוא אומר. דקיניס לשון פורענות
הוא: והגה. לשון שמחה: עשרים צמה.
אמה: של הקדוש צרוך הוא: ורחבה
עשר. כשהיה עפה היינו כפולה: כי
פשט. לכפילתה הויא עשרים
צבעים: כי קלפת לה. דמשים
קליפה זו צראש חזרתה שיהא כל
כתיבה מלך אחד: הויא לה ארבעין.
אורך צרוח כ': ושמים צורם סן.
מדת עולם* חצי אמה על חצי אמה
לא וחשוב כמה חצי אמה על חצי
אמה ש צמנילה ותמלא שלשת אלפים
ומאתים כליד עשה מעשרים אמה

תורה אור השלם
1. לבל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד:
2. ארבה מארץ מדה ורחבה מנה ים:
3. ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי קינים זהו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכן הוא אומר קינה היא וקוננה והגה זו מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכה"א עלי הגיזון בכנור:
4. קינה היא וקוננה בגובה התורה הקונה אותה על מצרים ועל כל המהות הקונה אותה נאם אדני אלהים:
5. עלי עשור ועלי נבל עלי הגיזון בכנור:
6. הוה על הוה תבא ושמעה אל שמועה ותהיה ובקשו חיון מנביא ויהיה תאבד וכו' ועצה מקננים:
7. ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגילה עפה ארבה עשרים באמה ורחבה עשר באמה וכתוב פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי קינים זהו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכן הוא אומר קינה היא וקוננה והגה זו מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכה"א עלי הגיזון בכנור:
8. מי מדד בשעלו מים העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים מרי בר מר מאי דכתיב והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד בתאני הבכורות:
9. הרגנין? והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד בתאני הבכורות:
10. הרגנין? והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד בתאני הבכורות:

הוא א מיי פייז מהל
שנת הל' ל:
בז ג ד מיי שם הל' ל
והלכה לז:
ז ד מיי פייז מהל
שנת הלכה ג סמג
לאון סה עושיע אימ סר
שנת ספיץ ו ונסעף ו
כגהג:

הגהות הב"ח

הוא א מיי פייז מהל
שנת הל' ל:
בז ג ד מיי שם הל' ל
והלכה לז:
ז ד מיי פייז מהל
שנת הלכה ג סמג
לאון סה עושיע אימ סר
שנת ספיץ ו ונסעף ו
כגהג:

גליון הש"ס

הוא א מיי פייז מהל
שנת הל' ל:
בז ג ד מיי שם הל' ל
והלכה לז:
ז ד מיי פייז מהל
שנת הלכה ג סמג
לאון סה עושיע אימ סר
שנת ספיץ ו ונסעף ו
כגהג:

לעזי רש"י

קריש"ר ונפי"ר. לחול.

רבוה יהיה כפול מרבע היא עף. כי פשטת לה כמה היא עשרים בעשרים. והיא כתובה פנים ואחור. כי קלפת לה, ומשיות ליה לאחור בהדי פנים, כמה היא ארבעין בעשרין, וכתיב שמים בורת (תיקן) [וכן]. נמצא העולם כולו זרת על זרת [שהן] ארבעין אמה בעשרין משתבח (בכרייתא) [בתכרייתא] ת"ת אמה. וכל אמתה אית בה ד' וזרות ב' וזרות אורך וכו' וזרות רוחב, נמצא ארך המגילה שלשת אלפים ומאתים וזרת הבורות (זרת. וזו היא שיעור התורה. נמצא שיעור העולם זרת. והוא משלשת אלפים ומאתים וזת חלקים בתורה. הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד בתאני צדיקים גמורים